

Socialdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Betänkandet SOU 2008:77 Möjlighet att leva som andra. Ny lag om stöd och service till vissa personer med funktionsnedsättning

Vård- och omsorgsnämnden i Lidköpings kommun lämnar nedanstående remissvar till Socialdepartementet.

I remissvaret redovisar Lidköpings kommun sitt ställningstagande till LSS-kommitténs förslag dels i sin helhet, dels kommenterar kommunen varje förslag.

LIDKÖPINGS KOMMUNS STÄLLNINGSTAGANDE TILL FÖRSLAGET I SIN HELHET

LSS har en avgörande betydelse för enskilda personers möjlighet att kunna vara delaktiga i samhället, att uppnå jämlikhet i levnadsvillkor samt att kunna leva som andra. LSS har i stort varit bra för personer med funktionsnedsättning. Kommunen anser att det i första hand bör ske ett övertagande av finansieringsansvaret för LSS av Staten med kommunerna som utförare för att säkra en lika kvalitet i det stöd och den service som människor med funktionsnedsättning får i hela riket.

Lagen och införandet av dess bestämmelser samt efter hand utarbetad praxis har dock inte varit helt utan problem. En del beroende på otydlighet i lagen vilket givit stort utrymme för tolkningar av olika huvudmän. Även inom ett huvudmannaskap har tolkningen förändrats i negativ riktning över tid, återigen beroende på otydlighet i lagtext. I förslaget till ny LSS måste därför en större tydlighet i själva lagtexten eftersträvas. Konsekvenserna är annars helt omöjliga att förutse då kommunen inte vet i vilken riktning framtida praxis och tolkning sker. Väljer man ändå att anta den nya lagstiftningen, som den är föreslagen, är kontrollstationer med ytterligare ekonomisk reglering i framtiden ett måste.

LIDKÖPINGS KOMMUNS STÄLLNINGSTAGANDE TILL SAMTLIGA PRESENTERADE FÖRSLAG

Kommunen följer i redovisningen betänkandets disposition.

4.1 Behövs LSS som rättighetslag?

1. LSS ska finnas kvar som rättighetslag för personer med omfattande stödbehov till följd av stora och varaktiga funktionsnedsättningar.
2. Regeringen bör göra en samlad översyn av hur SoL fungerar som redskap för att uppnå de handikappolitiska målen. En stor del av verksamheten enligt LSS förutsätter en väl fungerande socialtjänst.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslag 1 – 2.

4.2 LSS – en lag om sociala tjänster

1. Regleringen av de insatser och uppgifter som nu anges i LSS och LASS samlas och förtydligas i en lag så att det inte ska råda någon tvekan om stödets och servicens karaktär av sociala tjänster.
2. Regeringen bör skyndsamt utreda en särskild reglering av skyddsåtgärder i verksamheter med stöd, service, omsorg och omvårdnad för personer med funktionsnedsättningar. Utgångspunkten bör vara att dessa åtgärder inte ska ske med stöd enligt LSS eller SoL, men inte heller i en gråzon där åtgärderna saknar laglig grund.
3. Det införs en regel i LSS som ger den enskilde rätt att få företräde inför nämnden i ett ärende som rör myndighetsutövning gentemot denne.
4. Regeringen bör överväga att införa handläggningsregler i LSS för att stärka den enskildes rätt enligt lagen.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslag 1 och 3.

Förslag 2: LSS utgår från individens fria vilja och ger ingen laglig grund för tvångs- och begränsningsåtgärder till skydd för den enskilde eller andra. Förslaget i betänkandet är en återgång till ett gammalt synsätt. Det finns annan lagstiftning som reglerar detta.

Förslag 4: Det är oklart vilka handläggningsregler som menas och det bör förtydligas. Gäller det handläggning av ärende enligt lagen så föreslår kommunen att man inför samma handläggningsregler som i 11 kap. SoL och tillämpliga paragrafer i Förvaltningslagen.

4.3 Vilka syften och mål ska lagen ha?

1. De syften, mål, inriktningar och kvalitetsnivåer som anges i LSS redigeras i syfte att tydliggöra sammanhang och syfte. I dag är de utspridda i olika paragrafer och under olika rubriker.

2. Regeringen bör särskilt uppmärksamma skillnader i syften och målsättningar mellan LSS och SoL vid en översyn av hur den senare lagen fungerar som redskap för att uppnå de nationella målen för handikappolitiken. Det bör då prövas om SoL ska kompletteras med en bestämmelse om att personer med funktionsnedsättning som får bistånd med anledning av funktionsnedsättningen genom detta ska tillförsäkras goda levnadsvillkor.

Kommunens ställningstagande:

Förslag 2: Kommunen ställer sig negativ till uppdelningen av kommuninvånare i olika grupper, goda levnadsvillkor bör gälla både SoL och LSS oavsett funktionshinder eller ej.

4.4 Personkretsen

1. Den nuvarande personkretsen med dess tre grupper ska i princip bestå.
2. I personkrets 1 ändras ”autism och autismliknande tillstånd” till ”autismspektrumtillstånd”
3. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att sammanfatta kunskapsläget kring vilka diagnoser som ingår i autismspektrumet, att närmare precisera vilka diagnoser som ska ingå i personkrets 1 samt att ge ytterligare vägledning till kommunerna om hur tillämpningen ska göras.
4. En generell gräns för nybeviljande av insatser enligt LSS vid 65 år bör införas i lagen. Gränsen bör gälla alla de tre grupper som anges i personkretsen.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslaget. Det är av största vikt att Socialstyrelsen får uppdraget att sammanfatta kunskapsläget kring vilka diagnoser som ingår i autismspektrumet.

4.5 Ett barnperspektiv i LSS

1. En bestämmelse införs i LSS för att stärka barnens ställning inom lagens tillämpningsområde. Bestämmelsen svarar mot artikel 3 i FN:s barnkonvention och innebär att när åtgärder rör barn ska särskilt beaktas vad hänsynen till barnets bästa kräver.
2. En bestämmelse om barns rätt att få relevant information och att komma till tals beträffande åtgärder som rör dem införs i LSS. När en åtgärd rör ett barn ska barnets inställning så långt det är möjligt klargöras. Hänsyn ska tas till barnets vilja med beaktande av dess ålder och mognad. För att kunna uttrycka sin inställning måste barnet ha tillgång till information om den aktuella åtgärden och om det finns möjlighet att välja åtgärd, de följder som de olika åtgärderna kan tänkas få.
3. Regeringen bör uppdraga åt Socialstyrelsen att ta fram metoder som kan användas för att säkerställa att barns och ungas inställning och synpunkter kommer fram inför beslut om insatser och också i det dagliga arbetet med barn med olika former av funktionsnedsättningar.

4. Om regeringen bedömer att en bestämmelse bör införas i SoL som ger socialnämnden rätt att tala med barn utan vårdnadshavarens samtycke i alla utredningar enligt 11 kap. 1 SoL bör man även överväga om det finns behov av motsvarande bestämmelse i LSS.
5. En obligatorisk registerkontroll införs av personer som ska arbeta som personliga assistenter åt barn och unga. Kravet på registerkontroll ska dock inte omfatta den som är vårdnadshavare för den assistansberättigade. Motsvarande registerkontroll införs också för dem som söker anställning i annan verksamhet enligt LSS. Den som erbjuds anställning, uppdrag, praktik-tjänstgöring eller liknande ska lämna registerutdrag.
6. När registerkontroll underlåts i enskild verksamhet enligt LSS ska tillståndet kunna återkallas. Sanktioner ska endast kunna användas när underlåtenheten är av allvarligt slag.
7. Kontrollen av personliga assistenter och personal inom LSS-området bör jämföras med den av skolpersonal när det gäller vilka brott som ska anges i utdrag ur belastningsregistret, giltighetstid och återlämnande. Registerutdrag eller kopia av det ska bevaras under minst två år från det att anställningen, uppdraget, praktiktjänstgöringen eller liknande påbörjades.
8. Tillsynsmyndigheten bör i sitt arbete informera om den rätt arbetsgivare har att inom bl.a. vård av utvecklingsstörda eller vård av barn och ungdom få ett utdrag ur belastningsregistret i fråga om den som den enskilde avser att anställa eller anlita som uppdragstagare.

Kommunens ställningstagande:

Kommunen tillstyrker förslagen men anser att det med anledning av hela personkretsens utsatthet finns skäl att överväga om inte registerkontroll (punkt 5) bör omfatta all personal som arbetar inom LSS-verksamhet, inte bara den personal som arbetar med barn och ungdomar. Frågan bör enligt kommunen utredas vidare.

Kommunen anser också att det ska finnas liknande bestämmelser enligt LSS som 11 kap 1 § SoL.

5.1 Huvudmannaskap för stöd och service

1. Staten ska ha ett samlat huvudmannaskap för beslut om och finansiering av insatsen personlig assistans.
2. Regeringen bör, vid uppföljningen av den nationella handlingsplanen för handikappolitiken år 2010, särskilt uppmärksamma den splittrade ansvarsfördelningen med olika huvudmän inom och utom LSS-området.
3. Regeringen bör följa upp och utvärdera effekterna av statligt huvudmannaskap för personlig assistans, och andra åtgärder som vi föreslår, och därefter bedöma om det behövs ytterligare förändringar av ansvarsförhållandena.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslag 1 – 3.

För att säkerställa att stödet till den enskilde fungerar så bra som möjligt bör enligt kommunens uppfattning staten överta ansvaret för finansiering och beslut om samtliga LSS-insatser, medan utförandet av verksamheten även i fortsättningen bör skötas av kommunerna och/eller privata utförare och när det gäller råd och stöd av landstingen.

6.2 Reglering och ansvar

1. LASS ska upphävas och tillämpliga delar av lagen inarbetas i LSS.
2. Staten ska överta kommunernas uppgifter att betala ut sjuklöneersättning till enskilda assistansanordnare samt att besluta om tillfälligt utökad personlig assistans och verkställa dessa beslut. Kommunerna ska inte längre vara skyldiga att svara för finansieringen av de första 20 timmarna per vecka av den personliga assistans som staten beslutar om.
3. En ny regel införs i LSS för att tydliggöra att kommunen i vissa fall även fortsättningsvis ska ha rätt att få ersättning från Försäkringskassan när en person som ansökt om personlig assistans behöver sådant stöd under den tid myndigheten utreder ansökan.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslag 1 och 2.

Förslag 3: Kommunen vill här särskilt understryka att någon ersättning överhuvudtaget inte blir aktuell om Försäkringskassan fattar sina beslut utan dröjsmål. Försäkringskassans möjlighet att fatta interimistiska beslut måste nyttjas.

6.3 Behov

1. Ett golv för rätten till personlig assistans på minst 20 timmars grundläggande behov per vecka ska införas.
2. Det grundläggande behov som avser att kommunicera ska omfatta tid som behövs för att kommunikation med andra överhuvudtaget ska vara möjlig för meningsutbyten mellan den enskilde och andra personer än dennes personliga assistenter.
3. Det grundläggande behov som avser annan hjälp som förutsätter ingående kunskap om den funktionshindrade ska tas bort när det finns en samlad lösning för skydds- och begränsningsåtgärder bland dem som ingår i personkretsen i LSS.
4. Det ska införas ett krav på både grundläggande behov och andra behov för rätt till personlig assistans så att den som enbart har stadigvarande omvårdnadsbehov inte kan beviljas personlig assistans. Barn och unga ska dock, tills de fyllt 21 år, ha rätt till personlig assistans även om de endast har grundläggande behov.

5. Dubbel assistans ska beviljas först efter att möjligheterna att tillgodose behoven genom hjälpmedel och bostadsanpassningar har prövats.
6. LSS ska förtydligas så samtliga behov utreds och beräknas efter en enhetlig modell – även de andra behov som den enskilde har utöver de grundläggande behoven och som gäller aktiviteter i samband med boende, delaktighet i samhällslivet, träning och egenvård.
7. Försäkringskassan bör få i uppdrag att utarbeta normering och rutiner för handläggning av ansökningar om tillfälligt utökad personlig assistans från personer som redan har ett beslut om assistansersättning.
8. Regeringen bör undersöka möjligheterna till en gemensam finansiering av stat och landsting av personlig assistans som utförs i nära anslutning till sjukvård.
9. Regeringen bör ta initiativ till att den tidsperiod som en assistansberättigad i vissa fall kan ha med sin personliga assistent under sjukhusvistelse förlängs.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslag 1 samt 4 -9.

Förslag 2: För att kunna vara delaktig i samhället enligt lagens intentioner är att kommunicera med omvärlden en förutsättning. Därmed är det ett grundläggande behov för människans existens.

Förslag 3: Hänvisning till 4:2

6.4 Utförande och kvalitet

1. Det ska alltid krävas avtal mellan assistansberättigade och assistansanordnare.
2. Det ska ställas tydligare krav på assistansanordnares ansvar för god kvalitet. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att utarbeta bedömningskriterier som kan användas i tillsynen av assistansanordnare. Bedömningskriterierna ska dock gälla för alla verksamheter med personlig assistans, oavsett om de utförs av kommuner eller enskilda anordnare.
3. Av LSS ska framgå att en enskild verksamhet ska vara av god kvalitet och att tillstånd för enskilda verksamheter får förenas med villkor av betydelse för kvaliteten. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att ta fram ytterligare normering.
4. Uppdraget att anordna personlig assistans för barn och ungdomar ska omfatta ett ansvar för att insatsen utformas så att deras växande och frigörelse främjas och att verka för att anhöriga får det stöd som de kan behöva i sin roll som personliga assistenter för barn och ungdomar. Socialstyrelsen och länsstyrelserna bör få i uppdrag av regeringen att ta fram metoder för tillsyn av verksamheter med personlig assistans för barn och ungdomar.
5. Försäkringskassan bör få i uppdrag att aktivt och fortlöpande ge alla som beviljas personlig assistans information om deras rättigheter och skyldigheter i samband med insatsen.

6. Regeringen bör se över om det är möjligt att vidga lagen om bostadsanpassningsbidrag något så att den också täcker in vissa åtgärder som rör assistenters arbetsmiljö.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslag 1- 5.

Förslag 6: Det som berör personalens arbetsmiljö skall inte regleras i LSS. Personalens arbetsmiljö bör regleras i arbetsmiljölagen. Kommunen ser gärna att en översyn görs av arbete i enskilda personers hem.

6.5 Ersättning

1. Regeringen bör förändra konstruktionen av det schabloniserade timbeloppet så att den delas upp i två delar. En del ska avse löne- och lönebikostnader och en del övriga kostnader.
2. Den del av schablonen som avser löne- och lönebikostnader bör differentieras. Assistans som utförs på vardagar mellan 06.00–22.00 ska ersättas med ett belopp. Assistans som utförs under övrig tid ska ersättas med ett annat, högre belopp. Ett krav för att få den högre schablonen är att den personliga assistenten fått OB-ersättning. Denna del av schablonen bör räknas upp enligt dagens modell.
3. Den del av schablonen som avser övriga kostnader bör räknas upp utifrån nettoprisindex, NPI, istället för som i dag med hänvisning till löneutvecklingen inom området. Värdet av ersättningen för övriga kostnader bör dessutom justeras nedåt så att det i penningvärde likställs med ersättningen vid införandet av det schabloniserade timbeloppet år 1997.
4. Kostnaden för vikarier i samband med ordinarie assistentens sjukdom bör vid fastställandet av det schabloniserade timbeloppet räknas in i schablonen.
5. Regeringen bör i sitt arbete med att fastställa det schabloniserade timbeloppet beakta effekterna av sitt förslag att sänka de sociala avgifterna för ungdomar och överväga om schablonbeloppet behöver anpassas i förhållande till detta.

Kommunens ställningstagande:

Förslag 1. Den del av schablonen som avser löne- och lönebikostnader bör differentieras.

För övrigt anser kommunen att ersättningen för övriga kostnader redan i utgångsläget är för låg för att täcka kommunens kostnader. Kommunen instämmer därmed inte med LSS-kommitténs förslag utan anser istället att ersättningen bör räknas upp.

6.6 Tillsyn och kontroll

1. Tillsynen över personlig assistans ska vara en del av den statliga sociala tillsynen. Det gäller även tillsyn av enskilda assistansanordnare.
2. Våra tidigare förslag om tillstånd för att anordna personlig assistans och möjligheter till sanktioner i form av föreläggande och återkallelse av tillstånd samt anmälningsskyldighet för dem som avser att själv anställa sina personliga assistenter bör genomföras även med ett statligt huvudmannaskap. Det ska vara möjligt att återkalla tillstånd att anordna personlig assistans vid ekonomisk misskötsamhet och ett sådant tillstånd ska kunna återkallas interimistiskt och utan att något föreläggande föregått återkallelsen.
3. Tillståndsgivningen bör hanteras av en länsstyrelse för hela landet. Tillstånds- och tillsynsmyndigheterna bör tillföras ytterligare tjänster för uppgifter som avser personlig assistans och som ligger utanför den tillsyn och tillståndsgivning som bedrivs i dag.
4. Försäkringskassan ska ansvara för att de som beviljas personlig assistans får information inför valet av anordnare medan tillstånds- och tillsynsmyndigheten ska ansvara för att uppgifter om beviljade tillstånd för enskilda assistansanordnare är enkelt tillgängliga.
5. Anordnare av assistans ska vara ansvariga för redovisningen av hur medlen använts och också för eventuell återbetalning. Försäkringskassan bör ges möjlighet att kräva den redovisning av anordnare av assistans som behövs för att kontroll av att ersättningen använts på avsett sätt ska kunna ske.
6. Regeringen bör i ett senare skede bedöma hur lång avräkningsperioden ska vara. Det är då viktigt att beakta effekterna av de lagändringar som just har genomförts när det gäller assistansersättningen.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslaget.

7.1 Övergripande frågor om kvalitet och kostnader

1. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att, i samarbete med Sveriges Kommuner och Landsting, bedöma i vilken utsträckning den behovsbedömningsmodell för personlig assistans som ska vara klar år 2011 kan användas även för andra LSS-insatser och vilka kompletteringar som kan behövas för att detta ska vara möjligt.
2. Socialstyrelsens arbete med kvalitetsindikatorer inom LSS-området bör fortsätta. Kvalitetsindikatorerna bör användas för förbättringsarbete inom verksamheter med stöd och service enligt LSS och för att ge brukare, anhöriga och övriga medborgare information om dessa verksamheter.
3. Socialstyrelsen och länsstyrelserna bör få i uppdrag att utarbeta bedömningskriterier för tillsynen av kommunernas och landstingens uppgifter och insatser enligt LSS.
4. Genom information till kommunerna bör regeringen tydliggöra att den föreslagna lagen om valfrihetssystem (LOV) också är avsedd att omfatta kommunala LSS-insatser.

5. Kommunernas särskilda uppgifter enligt LSS ska kompletteras med en uppgift att upprätta en plan för hur de som omfattas av lagens personkrets ska få sina behov tillgodosedda.

Kommunens ställningstagande:

Tillstyrker förslag 1-4.

Förslag 5: Kommunerna ska ha en handikappolitisk plan. Kommunen anser att planen täcker behovet som LSS-kommittén tar upp i punkt 5 och att det vore olämpligt med flera planer inom samma område.

7.2 Insatser i annan kommun

1. En kommuns möjlighet att behålla ansvaret för en person som beviljas boende enligt LSS, vilket kommer att tillhandahållas inom en annan kommuns gränser förtydligas. Av LSS (6 kap 2 §) bör framgå att den beslutsfattande kommunen behåller ansvaret för den enskildes LSS-insatser trots att denne till följd av beslut om boendeinsats kommer att folkbokföras i en annan kommun. I lagen införs också en ny bestämmelse om att en kommun som tillhandahåller en bostad enligt 4 kap. 1 § 8-10 i en enskild vårdgivares verksamhet belägen i en annan kommun ska meddela den kommunen detta.
2. Vidare förs det in en ny regel i 16 kap. 2 § socialtjänstlagen med innebörden att den kommun som placerar en enskild i en annan kommun även har ett sammanhållet ansvar för dennes stöd- och serviceinsatser enligt LSS. En upplysning om detta förs också in i LSS
3. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att undersöka om staten ska ta ett större ansvar när det gäller nationella kompetens- och kunskapscenter. Det handlar om enskilda och offentliga verksamheter med stöd och service enligt LSS som är och måste vara tillgängliga för brukare från hela landet eller stora delar av landet. Uppdraget bör omfatta en analys av behovet av ett större statligt ansvar och hur det ska organiseras. Vilka kvalitetskrav som ska ställas på de berörda verksamheterna bör undersökas, liksom om det behövs en statlig delfinansiering av stöd- och serviceinsatser vid de nationella kompetens- och kunskapscentren.

Kommunens ställningstagande:

Förslag 1 och 2: Kommunen ser svårigheter med detta rent praktiskt om den placerande kommunen till exempel beviljar en insats enligt LSS som inte går att verkställa i bosättningskommunen. Då drabbas den placerande kommunen av sanktionsavgifter. Kommunen ser också en svårighet för handläggarna vad gäller handläggning och uppföljning i en annan kommun där det saknas kännedom om verksamheter. En statlig finansiering gynnar flexibiliteten och underlättar för personer att röra sig över kommungränserna och det är ett effektivt sätt att lösa de problem med försök till övervältring av kostnader mellan kommuner som kommittén vill lösa genom förslaget.

Ett ändrat huvudmannskap gynnar också etablerandet av både enskilt och offentligt driven verksamhet av hög kvalitet.

Förslag 3: Tillstyrker förslaget.

7.3 Insatser med beslut om boende

1. Den nuvarande insatsen boende för vuxna enligt LSS ska delas upp i tre olika insatser: boende i gruppboende, boende i bostad med särskilt service för vuxna och särskilt anpassad bostad.
2. Den som är berättigad till gruppboende eller bostad med särskilt service för vuxna enligt LSS ska dels tillhöra lagens personkrets, dels ha behov av hjälp i sitt boende.
3. Insatserna gruppboende och bostad med särskild service för vuxna ska inte kunna kombineras med personlig assistans.
4. Med skäligena kostnader för fritidsverksamhet och kulturella aktiviteter avses brukarens kostnad för deltagande i aktiviteten. Den enskilde ska inte ha några kostnader för medföljande personal.
5. Regeringen bör skyndsamt utreda hur den enskilde som fått ett beslut om gruppboende eller bostad med särskild service för vuxna enligt LSS inte ska behöva få merkostnader på grund av sin funktionsnedsättning till följd av hyressättningen för dessa bostäder.
6. Högsta hyra för beräkning av det särskilda bostadstillägget för personer som har ett verkställt beslut om gruppboende eller bostad med särskild service för vuxna enligt LSS ska likställas med det som idag finns för den som är 65 år eller äldre.

Kommunens ställningstagande:

Förslag 1: Kommunen ställer sig positivt till att insatsen bostad med särskild service delas upp, dock inte i tre delar. Insatsen särskilt anpassad bostad bör inte kvarstå som en rättighet i lagen då behovet av en fysiskt anpassad bostad bör tillgodoses på annat sätt genom bostadsanpassningsbidrag eller väl anpassade lägenheter i kommunen. Enligt kommunens uppfattning är det inte heller lämpligt att det i en rättighetslag ingår en insats som varken kommuner eller tillsynsmyndigheter riktigt vet vad den innebär eller förstår när och varför den ska beviljas.

Förslag 2 – 5: Tillstyrker förslaget

Förslag 6: Tillstyrker förslaget. Utöver förslaget anser kommunen det viktigt att se över den ekonomiska situationen för personer med funktionsnedsättning. Kommunen anser att rätten till inackorderingsbidrag ska ses över för personer som går på gymnasiesärskola.

7.4 Stöd och service i ordinärt boende

1. Personlig service med boendestöd ska införas som ny insats i LSS. Rätten bör utgå från definitionen av hemtjänst, men ge den enskilde rätt till ett beslut som avser direkt stötid. Rätten till personlig service med boendestöd ska avse högst 40 timmars stöd per vecka. Effekter av detta i förhållande till det särskilda utjämningsystemet för kommunala LSS-kostnader bör beaktas i den fortsatta beredningen av förslaget.

2. I samband med att den nya insatsen införs tas den nuvarande insatsen led-sagenservice bort ur lagen. Avlösarservice enligt LSS ska inte påverkas av den nya insatsen.

3. Regeringen bör bedöma om det behövs ytterligare klargöranden av vilket stöd och service som personer med dövblindhet kan ges enligt LSS när Socialstyrelsens uppdrag att precisera innebörden av vardagstolkning enligt HSL har avrapporterats.

Kommunens ställningstagande:

Förslag 1: Med Försäkringskassan som beslutsfattare av insatsen personlig assistans men inte för insatsen personlig service finns en uppenbar risk för övervältringsproblem med små möjligheter för kommunerna att påverka utvecklingen. Enligt kommunens mening är fördelarna med staten som huvudman för båda dessa insatser uppenbara. Med staten som huvudman finns inte heller anledning att införa den föreslagna 40-timmarsgränsen när det gäller personlig service. I övrigt anser kommunen att den nya insatsen är ett bra komplement till nuvarande insatser men synnerligen diffust beskriven och att de krav som ställs på beslut och utförande i motivtext inte framgår av lagtexten.

Förslag 1: Kommunen tillstyrker förslaget men taket på 40 timmar bör tas bort. Insatsen personlig service med boendestöd bör utvecklas och förtydligas.

Förslag 2: Kommunen tillstyrker förslaget men det krävs ett förtydligande kring vad som gäller för barn och unga.

Förslag 3: Kommunen tillstyrker förslaget. Införs den nya insatsen torde den medföra ett behov av kompetensutveckling för personalen. Om detta förslag – och övriga förslag i betänkandet – genomförs 2010 kommer nya krav att ställas på kommunerna. Det handlar både om en helt ny insats och ökade ambitioner inom redan befintligt arbetsfält. Som kommittén konstaterar i betänkandet har tidigare kompetenssatsningar framför allt kommit att rikta sig till äldreomsorgen. Kommunen menar att en kraftfull satsning på kompetensutveckling även bör göras inom LSS-området. Ett förslag om en sådan satsning bör finnas med som en del i en framtida proposition.

7.5 Sysselsättning

1. För att kunna beviljas daglig verksamhet ska den enskilde vara beviljad aktivitets- eller sjukersättning av Försäkringskassan.
2. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att utarbeta riktlinjer för hur den dagliga verksamheten ska utformas så att den grupp som står nära arbetsmarknaden får ökade möjligheter till lönearbete.
3. Personer som beviljas daglig verksamhet enligt LSS ska ha rätt att genomgå en inledande kartläggning för att fastställa hur den dagliga verksamheten bör utformas för att passa den enskilde. Denne ska ha rätt till en aktivitetsplan som ska innehålla en beskrivning av syftet med den dagliga verksamheten.
4. Personer med psykiska funktionshinder i personkrets 3 ska få rätt till daglig verksamhet enligt 9 § 10.
5. Kommunerna ska kompenseras stegvis under tre år för kostnader för ett införande av en rätt till daglig verksamhet för personer med psykiska funktionsnedsättningar i personkrets 3.
6. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att följa utvecklingen av sysselsättningsverksamhet inklusive daglig verksamhet för personer med psykiska funktionshinder.
7. Den officiella statistiken om stöd och service enligt LSS bör omfatta en särskild redovisning av antalet personer med psykiska funktionshinder i personkrets 3 som är beviljade daglig verksamhet enligt LSS.
8. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att kartlägga behovet av meningsfull sysselsättning i form av daglig verksamhet enligt LSS för de som inte har psykiska funktionshinder och tillhör personkrets 3 LSS.

Kommunens ställningstagande:

Förslag 1-8: Kommunen är positivt till tankar om myndighetsgemensamma möten inför en prövning av aktivitetsersättning för att utreda om alla möjligheter till eget arbete med egen försörjning är uttömda. Kommunen menar att regeringen bör ge någon eller några av myndigheterna på området ett större ansvar för att återkommande initiera och samordna sådan planering även för personer som befinner sig i daglig verksamhet när man (den dagliga verksamheten) bedömer att personen skulle kunna befinna sig på den reguljära arbetsmarknaden. Behovet av planer täcks av redan befintliga planer.

7.6 Personligt stöd och individuell planering

1. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att sammanfatta kunskaper och metoder för rekrytering av kontaktperson samt beskriva framgångsfaktorer och möjliga åtgärder för att långsiktigt trygga rekryteringen.
2. Insatsen råd och stöd ska benämnas särskilt expertstöd för att tydligare avgränsas mot annat personligt stöd. Insatsens kärna ska vara kunskapsstöd åt den enskilde.
3. Det riktade statsbidrag som utgår till landstingen för råd och stöd för personer i personkrets 3 ska avskaffas. Istället bör det generella statsbidraget till landstingen utökas med 100 miljoner kronor per år.

4. I samband med att en kommunal insats enligt LSS beviljas ska den enskilda erbjudas en individuell plan med beslutade och planerade insatser upprättas i samråd med henne eller honom. Den som har beviljats en LSS-insats ska därutöver kunna begära att en individuell plan upprättas.
5. Den officiella statistiken om stöd och service enligt LSS ska kompletteras med individuppgifter om särskilt expertstöd samt uppgifter om antalet personer som fått en individuell plan upprättad.

Kommunens ställningstagande:

Förslag 1: Kommunen bör verka för att enskilda som så önskar ska få kontaktpersoner. En kontaktperson är en ”medmänniska”, ett icke-professionellt stöd, som ges av människor med stort engagemang och intresse för andra människor. En kommun kan på olika sätt uppmuntra ett sådant engagemang men kan inte framtvunga det. I Socialstyrelsens uppdrag bör därför inte ingå att långsiktigt trygga rekryteringen. Detta är knappast möjligt när det gäller ideell verksamhet.

Förslag 2 – 5: Kommunen tillstyrker förslaget.

8.1 Genomförande och konsekvenser

1. Kommunerna ska ompröva besluten om personlig assistans, ledsagarstöd och boende under en tvåårsperiod i samband med att den nya lagen träder i kraft så att de kan förändras i enlighet med vad som gäller efter denna tidpunkt.
2. Försäkringskassan bör få i uppdrag att undersöka möjligheterna att hantera rapporteringen av utförd tid och använda medel genom kostnadseffektiva tekniska lösningar i samband med att konstruktionen av det schabloniserade timbeloppet för assistansersättning förändras.
3. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att under perioden 2010–2013 genomföra en samlad uppföljning och utvärdering av åtgärder och effekter inom LSS-området i samband med att den nya lagen genomförs. Tidsperioden är vald under förutsättning att den nya lagen träder i kraft år 2010.

Kommunens ställningstagande:

Förslag 1-3: Tillstyrker förslaget.

I enlighet med SKL vill kommunen framföra följande vad gäller konsekvenser mellan staten och kommunsektorn:

Generellt

Kommittén har i de förslag som gäller förändring av huvudmannaskapsfrågan beräknat avdragen för kommunsektorn i 2009 års nivå. För övriga regleringar är det oklart om det är 2006 års nivå som gäller. Kommunen anser att samma princip ska gälla även när nya uppgifter eller ambitionshöjningar läggs på kommuner och landsting som när uppgifter tas bort.

Beräkningar av kostnader för administration och investeringskostnader saknas

I förslaget saknas kostnadsberäkningar för individuella planer, aktivitetsplaner, omprövningar av beslut och nya beslut. Enligt en grov uppskattning av förbundet föreslås att drygt 80 000 planer ska skrivas och närmare 50 000 beslut utredas, dokumenteras och distribueras.

I förslaget om att den ersättningsberättigade ska ansöka om bostadsanpassningsbidrag och/eller hjälpmedel saknas beräkning av administrativa kostnadsökningar i form av diarieföring, hembesök, utprovning, beslut, distribution och kommunikation av beslut. Enligt LSS-kommittén berörs 7 400 personer.

Av förslaget som avser borttagandet av det femte grundläggande behovet framgår inte hur beloppet tagits fram. Investeringskostnaden för boenden tycks dock inte vara medräknad och de medel som idag finns på Boverket för utbyggnad av särskilda boenden avser endast äldreboenden. Vidare saknas även här kostnadsberäkning för insatsbeslut. Investeringskostnaden har av förbundet beräknats till 500 miljoner kronor.

Sammantaget ska således 50 000 beslut omprövas eller nya beslut fattas. LSS-kommittén har inte kostnadsberäknat detta. Vid ett antagande att ett kommunalt beslut kostar som ett beslut av Försäkringskassan blir kostnaden i 2009 års nivå 700 miljoner kronor.

LSS-kommittén föreslår också att kommunernas särskilda uppgifter enligt LSS ska kompletteras med en uppgift att upprätta en plan för hur de som omfattas av lagens personkrets ska kunna få sina behov tillgodosedda. Vidare föreslås att kommunerna ska erbjuda en individuell plan. I samband med daglig verksamhet föreslås också att en aktivitetsplan införs. Med ett antagande att en plan handläggs under sex timmar blir kostnaden 170 miljoner.

Medfinansiering för personlig assistans ska enligt förslaget avskaffas. Vid införandet av medfinansieringen 1998 erhöll kommunkollektivet 800 miljoner kronor. Kostnaden blev 1 308 miljoner kronor. Det var således en underfinansiering med drygt 500 miljoner kronor redan från början. LSS-kommittén har räknat med en reglering på hela beloppet i 2009 års nivå. Den kommunala medfinansieringen har från år 1998 till år 2007 sjunkit från 25,2% till 19,7% och prognosen för år 2009 pekar på 18,8%. Detta borde kommittén tagit hänsyn till vid beräkningen och beloppet borde enligt kommunen vara 4,1 miljarder kronor.

Personlig service med boendestöd

I förslaget anges att 20 000 personer berörs av den nya insatsen personlig service med boendestöd. Insatsen ska vara hemtjänstlik. I utredningen konstateras att det inte är samhällsekonomiskt lönsamt att ersätta personlig assistans med hemtjänst eftersom hemtjänsten har en högre kostnad per timme än den personliga assistansen. Det betyder att en ekonomisk reglering mellan staten och kommunerna måste göras för de 13 000 personer (med LSS-beslut) som kommer att beröras av den nya insatsen, för att kvalitetsbrist inte ska uppstå.

Om man räknar med en merkostnad per brukare på 50 000 kronor ger det 650 miljoner kronor i ökade kostnader för kommunerna.

Underfinansiering av reformen samt behov av avstämning

Mot bakgrund av att det vid införandet av LSS-lagstiftningen år 1994 gjordes en kraftig missbedömning av kostnadsutvecklingen är det angeläget att det denna gång införs en kontrollstation. Denna avstämning bör göras så att en kostnadsövertäckning inte sker åt något håll samt att volymer som antas i utredningen följs upp. Lidköpings kommun är underfinansierat med ca 50 mkr kronor för reformen sedan införandet 1994, inräknat underfinansieringen av de 20 första timmarna. LSS har sedan 1994 kraftigt trängt undan äldreomsorg. Detta har varit möjligt tack vare en blygsam utveckling av antalet med hjälpbehov inom äldreomsorgen. Framtiden ser annorlunda ut och en underfinansiering på LSS-området kommer, om det sker igen, att slå med mycket större kraft mot äldreomsorgen än det gjorde 1994-2008. Kommunen vill också framhålla att det är nödvändigt att kommunförbundet ges möjlighet att delta i det uppföljningsuppdrag som Socialstyrelsen får under perioden 2010-2013 vilket även ska omfatta de långsiktiga ekonomiska konsekvenserna för respektive huvudmän.

När det gäller ekonomiska synpunkter på förslagen som rör schablonbeloppet och insatsen råd och stöd – se under respektive avsnitt ovan.

Övrig allmän synpunkt

I den mån det blir aktuellt att använda sig av öppna jämförelser etc avseende verksamheten för personer med funktionsnedsättning i framtiden vore det önskvärt med en samordning av Kommunförbund och Socialstyrelsen. Den ordning som råder idag beträffande äldreomsorgen ser inte bra ut utifrån ett kundperspektiv.